

Dragă surioară,

Dragă surioară,

(Această scrisoare a fost scrisă unei fete de 17 ani de către sora ei)

M-am gândit mult la tine în ultima vreme și sper ca ceea ce-ți scriu să-ți fie înțeles și să-ți limpezească anumite lucruri.

Vreau să-ți scriu despre soții creștini sau, mai bine zis, despre lipsa lor. În primul rând trebuie să-ți spun că pe soțul meu îl iubesc din toată inima. El este un om bun, respectabil, muncitor și de încredere - calități foarte importante; dar nu este creștin.

Deseori îmi răsună în minte îndemnurile și sfaturile mamei și ale tatălui ca să mă căsătoresc cu un creștin și îmi doresc să fi putut înțelege deplin cuvintele lor. Mă rog necontenit pentru ca soțul meu să înainteze în cunoașterea lui Dumnezeu, ca să capete interes pentru lucrurile spirituale și să creadă în Dumnezeu și în Fiul Său, Isus.

Surioară, nu pot să-mi exprim îndeajuns durerea că nu pot împărtăși cu soțul meu lucrul cel mai important din viața mea - relația mea cu Cristos. Este dureros când duminica dimineața eu și copiii ne pregătim de plecare să mergem singuri spre adunare, este dureros să mă așez singură și să văd cum soți și soții se întăresc împreună prin puterea lui Dumnezeu. Mă doare când am neînțelegeri cu soțul meu, știind că eu îmi întemeiez cunoștința pe Cuvântul lui Dumnezeu, iar el pe știința lumii. Uneori ne ciocnim și ne cufundăm în tăcere, pentru că inimile și mințile noastre sunt în lumi diferite.

Predarea mea în mâna lui Dumnezeu nu poate fi atât de completă pe cât aș dori. Am nevoie să sacrific timp pe care să-l petrecem în cadrul familiei mai largi a adunării.

Mă gândesc la destinul etern al soțului meu și, ca să fiu dureros de cinstită, recunosc că el nu va fi cu noi în cer dacă nu-l va primi pe Domnul Isus ca Mântuitor personal. Acest gând mă mâhnește, ca să nu mai vorbesc de bucuria și călăuzirea pe care le-ar putea avea dacă s-ar lăsa condus de Domnul.

Mă rog zilnic pentru soțul meu și știu că El are să lucreze; dar mai știu și că El nu Se impune prin forță nimănui.

Mă îngrijorează faptul că s-ar putea ca soțul meu să nu mai vrea să rămână căsătorit cu mine din cauza predării mele în mâna lui Dumnezeu. Trebuie să-mi pregătesc inima pentru încetarea mariajului, a pierderii oricărui lucru în schimbul credințioșiei mele în Dumnezeu. Dar atunci când sunt întristată îmi amintesc că „Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate sunt cu putință la Dumnezeu” (Marcu 10:27).

Îmi iubesc soțul și n-o pot spune îndeajuns. Ne bucurăm unul de altul și împărtășim lucruri frumoase, dar faptul că inima lui este închisă pentru Dumnezeu aduce uneori întristare pentru toți în familie.

Iubesc și familia adunării și aș dori să iau parte la mesele adunării, pe care le fac credincioșii, dar, nefiind ceva la care să pot participa ca familie, acestea ne despart, așa că nu particip la asemenea acțiuni.

Surioară, roagă-te Domnului în fiecare zi ca să-ți trimită un soț credincios minunat și roagă-te ca El să-ți păstreze inima deschisă ca să primești ceea ce El a pregătit pentru tine. S-ar putea ca Prințul tău să apară într-o condiție modestă, nu într-o limuzină. Dar gândește la Isus. El a venit pe un măgăruș. Caută și roagă-te pentru un om care este smerit în Domnul.

Surioară, viața devine mai complexă cu cât înaintezi în vârstă. Este căsătorie, sunt copii, și muncă serioasă, și lecția de a învăța să dai întâietate lui Dumnezeu. Pe lângă fiecare băiat cu care te întâlnești treci cu riscul de a te îndrăgosti. Sunt o mulțime de băieți minunați, care nu sunt credincioși; dar, dacă nu au aceeași consacrare și aceleași crezuri, te expui, devii vulnerabilă și poți să te îndrăgostești de unul dintre ei și să te căsătorești cu el. Atunci vei avea un conflict care-ți va sfâșia inima.

Ești sora mea și te iubesc și mă rog Domnului ca să-ți facă parte de lucrurile cele mai bune și ca tu să le primești din partea Lui.